

Apfel Fülöp És Családja

Ez a kép egy ritkaság, még nem is papíron, hanem fémen van. Volt még egy példány, amibe hátul bele volt gravírozva, hogy 1882. augusztus tizenötödikén, délután háromnegyed négykor készült. Az anyai dédszüleimet ábrázolja, tehát Apfel Fülöpöt és Benedek Katalint, valamint lányukat, Malvint, a nagyanyámat.

Anyai ágon a legkorábbi felmenők, akikről tudok, dédszüleim, Apfel Fülöp és Benedek Katalin. Dédanyám Koroncón született 1851-ben, és Budapesten halt meg 1936-ban. Jól beszélt németül, mert Bécsben járt elemibe, közben rokonoknál lakott. Nyilván járt magyar iskolába is, mert amikor

én már gimnazista voltam, és Kemény Zsigmondot meg Eötvös Józsefet olvastam, akkor a dédmamám mindig mondta, hogy én is ezeket tanultam. Még emlékezett is rá, beszéltünk is róla. De számolni németül számolt magában. A férje, Apfel Fülöp Szombathelyen volt órás és ékszerész. Az első világháború előtti években felköltöztek Pestre. Azt hiszem, itt már nem dolgozott, nem volt üzlete. Aztán az első világháború alatt az összes pénzükön hadikölcsönt jegyeztek, ami az utolsó fillérig elúszott. Fülöp dédapám 1919-ben halt meg. Dédmamám odaköltözött a nagyszüleimhez, és gyakorlatilag ők tartották el. Mesélték, hogy a dédmamám nagyon spórolt, mert nem volt külön pénze, és nem akart folyton pénzt kérni a nagyszüleimtől. Ő még vallásos volt, a pesti nagyszüleim már nem. A maximum az volt, hogy Jam Kipurkor [Jom Kipur] böjtöltek. Dédmamám egy ideig péntek este még gyertyát gyújtott. Aztán később, a nagyszüleimnél az egyik szobában volt egy olyan csillár, amiben gyertya alakú égők voltak, és akkor dédmamám, hogy spóroljon, a csillár alatt mondta el a péntek esti imát. Azt mondta, hogy modern korban élünk, a Dohány utcai templomban is villanygyertyák vannak, akkor miért ne lehetne itthon is a villany gyertyatartó alatt a péntek esti ima.